

Választás 2022.04.03.

Ha hibákról beszélünk semmiképp az összefogás tényére, ami minden felszínes, hátrányos látszat ellenére a legpozitívabb története volt az ellenzék választási stratégiájának, ami az ország megmentésének egyetlen, eredményre vezető útja. Talán a megélt, megnyert tanulságok alapján a jövőben ki kellene/lehetne bővíteni a platformot az önkormányzatok, az országos civil és érdekképviselői szervezetek, helyi lehetőségek alapján a helyi civil szervezetek felé is.

Ugyanakkor a korábban jelzett stratégiai hibák, rossz döntések ugyanennek az összefogásnak voltak a következményei. Ez nem ellentmondás, inkább a helyzet dialektikája...

A sokféle gondolkodás, eltérő habitus és ténylegesen eltérő célok nagy és nehéz kihívás elé állították az összefogásban résztvevő pártokat, pontosabban párt-vezetőket. Becsületükre legyen mondva mindvégig kitartottak a felmerülő dilemmák, súrlódások ellenére, így az egység nem bomlott fel és ezért köszönettel tartozunk a résztvevőknek.

A tanulás nagy ára volt a választás elbukása, de ezt a tanuló pénzt mindannyiunknak meg kellett fizetni... Talán kicsit meg is nyugodtam a vereség után, sokkal károsabb és történelmibb tragédia lett volna a kormányzásba belebukni. Ne higgye senki, hogy OV tisztességesen kivonult volna a hatalomból. A kormányzást éppen kezdő, sok buktatóba nyilván belefutó ellenzéki kormánynak olyan közhangulat közepette kellett volna sikereket elérni, amelyben MZP kormánya ellen folyamatosan tüzelt, szított, esetleg beavatkozott volna OV és csapata. Még, ha az EU –támogatások gyorsan beérkeztek volna, akkor is a gazdaság állapota, az infláció nyomása, a hatalmas adósság teher, Putyin háborúja, a választás előtt/alatt elnyomott szövetségi önálló törekvések együttesen valószínűtlenné tették volna a sikert. Viszont a tanulságokat levonva – ha megérjük – a következő választásra felkészültebben lehet nekifutni az ország – igaz mélyebbről történő – megmentésének.

Térjünk vissza a problémákhoz. Véleményem szerint az előválasztás konfigurálásánál lépett be az *első hiba*. Az újdonsült együttműködésre, a kiforratlan módszerekre tekintettel nem lett volna szabad két fordulóra kiírni a miniszterelnök-jelölti előválasztást. Innentől kezdve a külső manipulációtól, a jó szándékú szavazók előítéleteig egy sor deformitást okozó tényező kerülhetett be a folyamatba, amely a továbbiakra nézve az értelmes, intelligens és demokratikus befolyásolást kivette a szövetségesek kezéből.

A *második hiba* MZP narratívájának elfogadás. Annak latolgatása, hogy a keresztény, jobb oldali ideológia megvillantásával fidesz szavazókat lehet átállítani, inkább a fikciók világába tartozott. Eközben ezzel jelentős, elkötelezett de nem „törzs-szavazót” sikerült a részvételtől el, vagy más párt-irányába fordítani. Ez a hatás – és ezt már akkor lehetett látni – nagyobb jelentőségű volt, mint a Dobrev = Gyurcsány azonosság veszteség hatása. Azonban ezt hibát teljes egészében MZP nyakába varrni nem hiszem, hogy korrekt és tisztességes lenne.

A *harmadik hiba* szerintem az Alkotmány/jogrend váltás megoldása körüli ellentmondásokkal teli huzavona. Ezt a kérdést az „akkor megyünk át a hídon, ha odaértünk” kategóriába kellett volna sorolni (győzelem-arányától, nemzetközi egyeztetéstől, a konkrét problémák listázásától, stb. függően). Megjegyzem a sajtó (kiknek legalább annyi jót, mint rosszat köszönhetünk) ebben meglehetősen „bűnös”, mert nem tudták elengedni ezt a média szempontból „izgalmas” jó néző-érdeklődést kiváltó kérdést. Igaz az Ő „kezelésük” a politikus-delikvensek dolga lett volna...

Negyedik hibaterület a program-építés és kommunikáció. OV már a 3. ciklust viszi program nélkül... Túl sok és nehezen emészthető volt a programosdi, a szakaszolások nagyon szofisztikáltak voltak. Egy választási érv-rendszer, ahol nagyon széles skálán elhelyezkedő, eltérő ismeretekkel rendelkező választókat kell mozgósítani nem szabad, hogy ennyire összetett legyen. A 4 – 5 fülbemászó és az elevenre tapintó jelmondat jobb lett volna. Persze, nem olyan szemenszedett hazugságok, mint: „Béke vagy háború...”

Ötödiknek ide sorolom a Ukrajnai háború reakcióit. Ugyan abba hibába estünk mint a migrációval kapcsolatban. „Stratégáink” globálisan közelítették a kérdést és nem nemzeti-magyar oldalról. Így aztán OV a

maga hazug, álszent módján szembe is fordította velünk. A kárpátaljai magyarok és határaink (a magyar emberek ☺ ☹) védelmét kellett volna a zászlón vinni. És – sajnos – a szolidaritás csak a második helyre kerülhetett volna...

Véleményem szerint mindezek önmagukban is jelentősen befolyásolták a választás kimenetelét. OV tisztességtelen, gátlástalan módszereivel együtt azonban a tapasztalt végkimenetet eredményezték. Az együttműködéssel nagyon nehéz és rögzös útra lépett az ellenzék. Csoda lett volna, ha egy lépésben sikert tudnak elérni. Ugyanakkor azonban más, sikert hózó, békés, jog-konform út nincs. OV továbbra is a szakadékhoz vezető úton halad. Meg kell/lehet állítani mielőtt az egész országot magával rántja. Nem biztos, hogy ehhez még négy év kell és az sem, hogy a szikrát az együttműködő politikai erők fogják megadni. Gondoskodhat erről saját maga...